

S.d. 38

Cont.

Th. hist. R. IV. 150. 7⁶².

201.

24

CHALDAICA

IN

DANIELE,
ESRA,
ONKELOSO,
JONATHANE,

ET

JOSEPHO SAGGINAHOR,
RESIDVIS BRVMÆ MENSIBVS
JANVARIO, FEBRVARIO ET MARTIO
ILLVSTRABIT

HERMANNVS von der Hardt.

HELMSTADII,

Typis GEORG. WOLFGANGI HAMMI. Acad. Typogr.

ANNO MDCCXIV.

C. C.

26.

*Philologis Auditoribus,
Danielis & Estræ amicis!*

Philologia superiori anno, 1713. secundo Reuchlini Jubilæo, exercita egregie, exculta constanter, & roborata ac munita firmiter. Debemus hanc fortunæ lucem Deo, providenti, Reuchlino, pro his aris & focis ante geminum seculum, 1513. ad rogum usque Moguntinum fortiter dimicanti. Ingrati fuissimus fuiuri posteri, nisi sanctam Reuchlini memoriam studii & laboris æmulatione recoluissimus. Passus vir integerrimus dura, expertus alpera, animo præsente, fronte exorrecta, Hochstrato & sodalibus veritate & doctrinæ robore superior. Jurisconsulto, magno Principum ministro, illustri viro, acceptum ferimus Fontium sacrorum usum. Fruimur hodie bonis ab illo partis. Grati hæc animi in nobis, seris posteris, tessera, tueri parta: *Quod non minoris est virtutis, quam querere.*

Officii proinde nostri, mei vestrique, fuit, Reuchlini, Philologiæ sacræ fundatoris, præclarum negotium exequi sedulò, & præire posteris pari exemplo. Pro qua industria, vestra & mea, contigit primis anni mensibus à Moze ordiri, cuius velutisti voluminis partem non angustam, primorum quin-

quindecim capitum, pro Philologicæ Exegeſeos norma, ex antiquitatum primordiis, historiæ & geographiæ ſaturigibus, il- lustrare ſumus annifi. Primus omnium homo, mundi vita & mors, deploravit amare, Moſe lacrymas miſcente, poſte ritatis, & per orbes noſtros Europæos, negligentiam & fo- cordiam, nedum imperitiam, quæ paludes hauriat præ fonti- bus, quæ versionibus & Commentariis inhiare malit, quam limpidos & ſalubres deguſtare fontes. Moſi Ejra & Nehe- miās accinuerunt, quando & ex illa ſera ætate parva quæ- dam monumenta hebraica, psalmos, prium, centesimum de- cimum septimum, centesimum duodecimum, centesimum vigesimum, centesimum trigesimum ſextum, pro antiquitatis lumine, ex geographiæ & historiæ veteris apparatu, reddidimus clario- res. Subcīſiſis horis, impenſo vestrī ſtudio, vernacula eti- am oratione, pro juſta libertate, extra muneriſ cancellos, pri- vatorum diſcurſuum jure, lucem illis publice affundere alla- boravimus. Intelligent posteri, vestrā Fontes cognoscen- di cupidinem, meam vobis & Fontium ſtudiis interviendi promptitudinem. Pervidebunt, non ſuperfunctorias has noſtras fuſſe operas, ſed ingenui peſtoris, & vere per- tinacis ac infracti laboris, admodum duri.

A festo Paſchatis, per æstatis incrementa, pro audito- riū novi exercitu, per vetuſte illius lingue fundamenta cum cu- ra excuſſimus, ut cum Moſe & Prophetis fari diſcerent, non temere & confuſe, ſed diſtincte, aperte, integre, & maſculē; Qui ore Moſis ac Prophetarum recte cognito, & linguæ indeole probe perſpecta, doctiores tandem evaderent & pe- ritiores versionum & Commentariorum auctoribus: Judices aliquando horum pro officiorum dignitate futuri.

Surgente augusto ſole, antequam aliorum declinaret,
)(2 mense

mense Augusto, accentuum hebraicorum admirabilem modulan-
di virtutem, pronunciationis præcæ, in Judaica Ecclesia
& Synagoga veteri florentis, venerandam dignitatem, ex-
plicuimus, spero dilucide & luculenter satis. Et Reuchlin-
nus dìgito attigerat accentus: Quidni & nos utramque
adhiberemus manum.

Idem fuit mensis coruscus & fulgens, sensim ver-
gens, quo affinem quodammodo orationi ac modulationi
vivæ musicam, veteris Judaicæ rei argumentum sonorum,
utile & præclarum, magno antiquitatis Judaicæ pretio, per
omnia in veteri Testamento obvia, ingentis numeri, instru-
menta, sereno aëre, ut audirentur, excoluimus. Confido,
potteros, ubi audierint, nostro choro iri delectatum.

Hebrææ huic genti, eunte jam mense Septembri, vi-
debatur eundum ad Chaldaeos, ad invisendum Danielem,
uti spem feceramus, quocum à fepto Michælis per hyemem
versandi locus esset. Sed, quia Reuchlinus ante hyemem,
A. 1513. mense Septembri usum Philologicæ Moguntiæ de-
monstraverat ac vindicaverat, pauci & nobis hoc mense reli-
qui dies, ante iter in Babyloniam, cum Daniele & amicis,
huc convertendi. Instrumentum Musicum פָּסְנֵת, quod nuper
stiteramus, sua sit, non ultimis illis æstatis diebus otari,
etsi post tantos labores fas fuisset, sed cum Reuchlino adhuc
impendere decenter. Invitavit itaque nos clara gens Äthiopum
אַלְמָנָה, Sitorum, ad libellum Esaiæ capite XIX. recensendum,
pro alio Philologico momento, ex Geographia veteri. Ut
residui illi æstate abeunte dies non perirent, sed Reuch-
lini contentioni consecrarentur. Nec enim par & æquum
erat, Philologicæ studii autorem, virum exercitatum, négo-
tiosissimum, his diebus pro Fontium usibus dimicasse, nos
au-

sterni

autem otio lassescere. Præeuntem sequi oportebat æmul-
lā constantiā.

Vix salutaveramus Esiam, programmate præeunte,
quando iter ad Danielem paulo longius suspendere jussit
divina providentia, *ad Esiam familiarius prius compellandum*,
pro geographiæ luce accendenda. Volut hoc divinum ar-
bitrium, quando pro Philologicæ Exegeſeos jure, loco unius
istius capituli, *integri quatuor libelli Voluminis Esiae*, argu-
menti vicinitate conjuncti, integrius fuerunt recensendi. Ut
exempla existerent usus Philologici, juxta interpretationis Phi-
logicæ partes multas. Cui perutili sed & perdifficili ope-
ræ tribuit rerum successus, pro apto fati tenore, ultimos an-
ni menses, brumæ exordium. Cessit adeo res *ex Superum*
voluntate in ubiorem Philologicæ usum & fructum. Neque
enim in manibus nostris res præclaræ positæ. Accipimus
& admittimus, ut occulta regit, adornat, vel & imperat
providentia. Neque temporum & studiorum vicissitudines
atque incrementa, ex nostro pendent instituto, sed ex subli-
miori nutu. Nec Reuchlinus, juris sane pelago mersus,
ad dulces hebræos fontes peregrinos aperiendos accessit,
nisi fati celsioris ductu. Salus publica operum mensura.

Quâ viâ nobis monstratâ, mense octobri Reuchlini ju-
bileum celebravimus lati, &, pro Geographiæ in primis ac bi-
storiæ prisca splendore, libellum Esiae capite XX. recensui-
mus cum cura.

Mense Novembri, succedentes duas Esiae orationes cap.
XIX. & XVIII. pari fide, pro recta Exegeſeos philolo-
gicæ mensura, enarravimus, antiquitatis iterum, *bistoria &*
geographiæ documentis copiose demonstratis.

Pusillus denique, trium versuum libellus, immensi pon-
deris

deris, sublimis styli, cap. XVII. v. 14. 15, 16. cum Decembri
finem erat impositurus longo labore.

Sed nondum in Chaldæam. Emolumenntum pu-
blicum in Geographia vetustæ campo adhuc merito nos deti-
nuit, pro detegendis ignotis populis in oratione Sancheribi E-
saïæ 36, 20. & 37, 12. 13. Videbunt posteri & gaudebunt.

Neque adhucdum vel anni vel negotii terminus.
Quamobrem proximum illud ad Danielem iter, inter eun-
dum suasit lustrare prius curate, ultra commentantium sphæ-
ram, patriam Abrahami, Commentatoribus nusquam visam.
Sed & duræ ser-vitutis agros, in Jacobi exilio, interpretibus
intactos, pari patientia coluimus. Quin & decem Israëli-
rum tribus extorres in illas terras sumus comitati, quas Judæi
& christiani quæsiverant, & inveniri posse desperarant. Spe-
tabunt & legent vestigia posteri, cum voluptate.

Necdum composita ad finem omnia. Geographia ve-
teris, hactenus neglectæ aut sepultæ cultus, aperuit & por-
tas urbium, justa & ampla serie, unde in Samariæ provincias,
Israëlitis pulsis, ducti novi coloni, barbari, inculti, feri, à Ju-
dæorum moribus alienissimi, 2. Reg. 17, 24. Esræ 4, 9. Sen-
tiet sera ætas, & nostri seculi fortunam celebrabit.

Ultima denique hora d. 22. Dec. pro illustrandis aliis
monstrositis apud antiquos idolatriæ capitibus, velum detra-
xit horridis novorum in Samaria colonorum idolis, 2. Reg. 17,
30. 31. commentatorum tormentis. Comparuit Lybonen-
sium ad Orontem simulacrum, לְוִיהָן delphinus, marinus piscis
grandis, סְכוֹת בְּנֵי יַחֲסָן cetus, delphinus. Quem
leviathanem, marinum monstrum, quando Judæi in prima
Mefsiæ coena iiri mactatum pronunciant, novos illos Sama-
riæ

riæ colonos, Lybonenses, Syros, delphini, marini piscis, cultores, idololatras, ex Israëlitarum terris iri pulsus, interficiendos. Eorundem fuit ^{لَمْ يَنْفَعْ} gallina, cum pullis.

Adfuit Cuthæorum, ex valle Damascena, idolum, נֶגֶל, gallus, תְּרֵנָנוֹל, ἀλεκτρυών, يَعْظَانُ gallus gallinaceus. Quem gallum quoque quando Judæi in prima Messia cœna iri consumptum gaudent, significant, & Cuthæos illos, Damascenos, ex Iudaïtico fundo iri ejectum, cæsos & truncatos.

Adstitit & Chamatenium, Heliopolitanorum, quam colebant, imago idololatrica, אֲשִׁיכָה, γυμαρέθ, bircus, qui idololatris istis oleret recte & saperet.

Sed & vila terriculamenta Avvæorum, Abidensium, Aramæorum, quæ adorarent stolidi; נַכְחָזָה συλάκευμα, canis, وَعَوَّاءُ ἀνῶν, Βανδών, canis latrans: Et τράχηλος, ὄγκητος, asinus, ruditor, λίκη, عَقَّ، pullus asinus. Latrantibus & rudentibus idololatris digna numina.

Paradisenses Syros horruimus, ex primo nominis omne שָׁרֶפֶת, πυργίσκοις, πυρσόῖς, liberos suos cremantes in honorem suorum idolorum: Quæ fuere, אַדְרָמָלָךְ, mulus, פַּרְדָּשׁ, πορφύριος Φλεγματόνις, mulus rufus; & פַּרְשָׁ, אַנְמָלָךְ, ὄνυξ Φλεγματόνις, equus rufus. Sed & φασινος Phasianus, & παύας pavon.

Hæc in fanis illarum gentium spectacula abominanda, quæ adorarent supplices Samaritani miseri: delphini, gallinæ, galli, hirci, canes, asini, muli, equi, phasian & pavones.

Non homines idololatræ, sed bruta & pecora, in bruto cultu. In quibus omnibus originem fraudis deteximus, cum fin-

singula essent symbola suarum urbium, pro nominum analogia,
pro consuetudine illorum temporum per totum orbem.

Et hoc fuso detecto, antiquitatis penetralibus patefactis,
cum anni fine tantisper sacris litavimus, donec jam ad Da-
nielem, in Babylonia versantem, pateat aditus. Stamus
promissis, ut fata sinunt, nec parcimus viribus, modo im-
pleamus, quæ sumus polliciti; Quin spem superamus re-
rum copiâ & dignitate. Brumæ medium plures adhuc menses
Danieli indulget, qui & Esram in eadem provincia ad-
sciscet.

Chaldaice quoque different, ut intelligatis, celebres Tar-
gumistæ, vetustiores Judæorum *interpretes chaldei*, Christia-
nis & Judæis tantopere celebrati, ut tantum non autorita-
tem divinis parem illis conciliare vereantur, commentato-
rum numina. Ex Onkeloso, Jonathane, & Josepho Sagginahor,
dabimus, si typi successerint, partes nobiles, ex *Mose*, Pro-
phetis & *Psalmis*. Nihil solidæ antiquitatis & justæ Philologiæ
vos debet latere, ut ipsi olim oculis usuri non servi sitis
commentariorum sed arbitri periti. Initium faciemus

proximo die Martis. P.P. in Acad. Julia A.

MDCCXIV. d. Epiphaniæ.

AB:153257

St

VD18

VD17

R

Inches	1	2	3	4	5	6	7	8
Centimetres	2.54	5.08	7.62	10.16	12.70	15.24	17.78	20.32
Blue								
Cyan								
Green								
Yellow								
Red								
Magenta								
White								
3/Color								
Black								

Farbkarte #13

B.I.G.

AICA

E,

OSO,

IANE,

GINAHOR,

E MENSIBVS

IO ET MARTIO

BIT

on der Hardt.

DII,

HAMMII. Acad. Typogr.

CXIV.

24

26.